

Position paper Stichting Animal Rights voor het Rondetafelgesprek Nota van Wijziging ten aanzien van artikel 2.1 van de Wet dieren

De stichting wil er u in de eerste plaats op wijzen dat Animal Rights een dierenRECHTENorganisatie is en geen WELZIJNSorganisatie. Wij stellen dat de huidige omgang met dieren in de vee-industrie - maar ook bij dierproeven, jacht, etc. - de grootste misdaad is uit de menselijke geschiedenis. De stichting streeft dan ook niet naar verbeteringen in de slavernij van en massamoord op dieren, maar naar afschaffing daarvan.

Iedere maatregel die wordt genomen bij LNV zou dan ook gericht moeten zijn op die einduitkomst: abolitie. De opkomst van plantaardige vleesopvolgers en kweekvlees, de klimaat-, water-, volksgezondheid- en milieuverplichtingen, en het groeiende maatschappelijke verzet tegen het gebruik van dieren, zullen het onvermijdelijke einde van de vee-industrie betekenen. Wie dat niet inziet, ontbreekt het aan visie (de toekomst is vegan) en historisch besef (burgerrechten, afschaffing slavernij, vrouwenstemrecht, etc.).

Het derde amendement Vestering heeft als doel aan te scherpen dat het niet langer is toegestaan een dier pijn te doen of bij een dier letsel te veroorzaken, dan wel de gezondheid of welzijn van het dier te benadelen met als doel om het dier op een bepaalde manier te kunnen huisvesten. Dit is een stap in de goede richting.

Animal Rights heeft haar visie op dit amendement en de poging van minister Adema en het ministerie van LNV om het te slopen via het 'convenant dierwaardige veehouderij' in twee artikelen uiteen gezet:

<https://www.animalrights.nl/de-poging-tot-slopen-van-het-3e-amendement-vestering-het-'convenant-dierwaardige-veehouderij'>

<https://www.animalrights.nl/convenant-dierwaardige-veehouderij-faalt>

Belangrijk is dat de uitdrukking 'redelijk doel' aan de kaak wordt gesteld. Dit raakt aan de kern van de absolute schizofrenie van de dierhouderij: Het veroorzaken van pijn of letsel bij een dier geldt als dierenmishandeling - net als het op een andere wijze benadelen van het welzijn van een dier - behalve wanneer dit een 'redelijk doel' dient.

Even schizofreen zijn de door LNV gebezigde term 'diergericht' en de door de Raad voor Dierenaangelegenheden aangedragen 'zes leidende principes (van dierwaardigheid)'. De hoofdbelangen van dieren, inclusief de mens, bestaan niet uit randzaken als het nemen van een stofbad of kunnen wroeten. De belangrijkste bepalingen uit het internationale recht zijn de integriteitsrechten: recht op leven en vrijheid, erkenning als persoon voor de wet (habeas corpus), vrijwaring van marteling en wrede behandeling, en vrijwaring van discriminatie (zoals speciesisme). Deze zijn ook voor niet-menselijke dieren het allerbelangrijkst.

De belangen van dieren om geen bezit te zijn, niet tot slaaf gemaakt te worden, niet vermoord te worden, eigen keuzes te kunnen maken, tot bloei te komen, of een leven te voltooien, worden niet genoemd door RDA en LNV, want deze zijn onverenigbaar met het uitgangspunt van de vee-industrie: de uitbuiting van deze 'anderen'.

Principe 1 van de 'zes leidende principes (van dierwaardigheid)' is erkenning van de intrinsieke waarde en de integriteit van het dier. We hebben echter geen erkenning nodig, maar een respecteren van die integriteit en intrinsieke waarde.

Adema zegt: "In mijn ogen kan de veehouderij verenigbaar zijn met dierwaardigheid." Maar hij weet dat verder niet toe te lichten, laat staan te onderbouwen, omdat dat eenvoudig weg niet mogelijk is.

De regering acht het derde amendement moeilijk uitvoerbaar en heeft daarom een voorstel aan de Kamer gestuurd dat het geamendeerde en nog niet in werking getreden artikel 2.1 van de Wet dieren beoogt te wijzigen.

De minister van LNV poogt op deze wijze de door het parlement aanvaarde wijzigingen in de Wet dieren ongedaan te maken. Dit kan worden gezien als ondemocratisch en immoreel en een schoffering van beide Kamers. Het negeert daarnaast 20 jaar aan kabinetsbeloftes. De Raad van State wees er in februari 2023 op dat de gang van zaken op gespannen voet staat met de grondwet.

Dat het convenant mislukte was voor niemand een verrassing. De minister heeft zich opnieuw in de hoek laten drukken (zie het landbouwakkoord) door de vee-industrie. Ze willen geld en vergunningen. Anders gebeurt er niks en staan de snelwegen en stadspaleinen weer vol met trekkers.

Het bezwaar van LNV dat het amendement Vestering onduidelijk zou zijn, vragen oproept, of moeilijk te handhaven zou zijn, is onzin. Dit kabinet vreest gerechtelijke uitspraken, en terecht, maar ook het klimaat- en stikstofbeleid worden grotendeels gestuurd via de rechtbanken in zaken aangespannen door ngo's. Waarom zou dat op het gebied van dierenwelzijn anders gaan? Ook voor een 'dierwaardige veehouderij' zal dit waarschijnlijk de enige werkende route zijn, omdat het Adema en LNV eenvoudigweg ontbreekt aan visie, wils- en daadkracht.

De vage, en waarschijnlijk loze, belofte over een 'diergericht' ontworpen houderijsysteem, uiterlijk, op 1 januari 2040, uit het geflopte convenant, maakt dat opnieuw duidelijk. Dat zal bij een nieuw te vormen 'bruin' kabinet niet anders zijn.

Laat daarom het derde amendement Vestering ongewijzigd in werking treden en wacht de rechtszaken af.